

Oluf Johansen: Lovforslaget går jo væsentlig ud på en ajourføring, nødvendiggjort af de økonomiske forhold, idet der nu kræves flere penge til hvert enkelt hus, der opføres, og tillige en øget samlet bevilling på grund af det større antal ansøgninger, der indkommer. Jeg ser af de oplysninger, som folketingsudvalget har fået, at de bevillinger, der er givet, kun har strakt til til opførelse af 578 huse, medens der var 995 ansøgere. Jeg må deraf slutte, at den foreslåede forhøjelse fra 8,5 mill. kr. til 10,5 mill. kr. ikke kan række til til alle ansøgninger, men det drejer sig formentlig her om et enkelt års ansøgninger, og tallet kan jo variere fra år til år.

Hvad angår husenes størrelse, er det min opfattelse, at det er rigtigst og bedst at få bygget så gode og så rummelige huse som overhovedet muligt, men man må rigtignok forbavses, når man ser af statistikken, som jeg går ud fra er udarbejdet over byggelån af nogenlunde samme størrelse, at boligarealet varierer fra 51 m² til 127 m². Det er jo en meget stor forskel, der i høj grad må hænge sammen med forskellen i byggepriserne fra sted til sted i landet.

Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse. Vi fra vor side har med glæde medvirket til denne lovgivning, og det vil vi også gøre under de forhold, der nu er indtrådt på grund af fordyrelserne.

Kirkeministeren (Sønderup): Må jeg i anledning af det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Korsgaard fremdrog vedrørende anvendelse af lånebeløbene til privat opførte arbejderboliger, sige, at det forekommer mig, at erfaringerne viser, at dette kapitel i lovforslaget kun er udnyttet i forholdsvis begrænset omfang. Det er nemlig således, at man har lagt overvejende vægt på de boliger, som bygges for arbejderne egen regning.

Hvad angår spørgsmålet om boligarealets begrænsning til 110 m², skal jeg sige, at det er en almindelig, generel grænse, som kan overskrides, såfremt der foreligger særlige forhold. Man kan altså indsende begæring til jordlovsudvalget og eventuelt få godkendt en forøgelse af arealet.

Med hensyn til spørgsmålet om opførelse af disse arbejderboliger skal jeg sige, at det kan være rigtigst, som det bliver gjort gældende fra visse sider, at det var ønskeligt, om det kunne antage et større omfang, men det gælder jo i denne forbindelse som på andre områder, at der er flere økonomiske formål, som skal tilgodeses i forbindelse med de udgifter, som statsadministrationen i sin

helhed kan påtage sig. I denne forbindelse kan der måske være anledning til at gøre opmærksom på, at det er et spørgsmål, om det ikke havde været lige så rimeligt at give et større antal lån, men så til gengæld ændre de meget lempelige forrentningsbestemmelser, der er fastsat. Det er jo nemlig sådan, at den fastsatte rente gør, at de, der er så heldige at vinde i dette lotteri, om man kan bruge det udtryk, får en meget stor gevinst i forhold til dem, der ikke når at komme med. Det kan der naturligvis ses forskelligt på, men jeg synes, at der er grund til at pege på det, når man diskuterer disse problemer.

Løvrigt vil jeg gerne takke for den overvejende tilslutning, der fra de forskellige sider er givet lovforslaget.

Korsgaard: Jeg er enig med den højtærede minister i, at kapitel VI hidtil har været brugt noget lidt, og det forstår jeg forsåvidt godt, for de betingelser, man har i henhold til kapitel VI, har ikke hidtil været særlig gode, men efterhånden som rentesatserne er steget, bliver betingelserne for den landmand, der vil bygge for egen regning, jo betydelig bedre, mere attraktivt. Da landmanden forhen kunne låne i det åbne marked til 4 pct., behøvede han ikke at gå til staten. Nu derimod, da han skal give 5½ pct. eller måske mere for et lån, er det mere fristende at gå til staten og udnytte denne lov, hvis han vil opføre en arbejderbolig, og det er derfor, jeg har talt om, at man også for den kategori af byggeri skulle søge at gøre loven så tiltrækkende som muligt, så man også for landmændenes regning kunne få opført en del nye boliger med nogenlunde plads og gode forhold i det hele taget for arbejderne.

Wittrup: Jeg synes dog, at det er ret gode betingelser, arbejdsgiveren kan få ved opførelse af en landarbejderbolig, selvom der er den begrænsning, at han ikke kan forvente at få dispensation med hensyn til de 2 000 kr.s forhøjelse fra 16 500 kr. til 18 500 kr. Det er alligevel et betydeligt lån, han kan få til en billig rente, og så er der det at sige til det, at loven er ikke en lov for gårdejere og godsejere til at få billige huse opført. Lovens hovedformål er, at landarbejderne skal kunne få et hjem på rimelige vilkår der, hvor deres arbejdsfelt er, og det har også vist sig i praksis, at den er kommet til at virke sådan, og at de andre bestemmelser er blevet sekundære. Hvis arbejdsgiverne har lyst til at udnytte denne fordel, står det dem frit for. At der fra